

[Duetoff]

hængere i Danmark, der tror, at hvis Unionen bliver gennemført, får Danmark altid 100 pct. sin vilje. Det er ikke en grund til at gå imod en union, at vi ikke får vores vilje 100 pct. Vi nedlægger jo heller ikke Folketinget, fordi nogle stemmer imod os herinde. Det er en underlig diskussion. Men jeg vil sige til hr. Riishøj, at den har intet med unionsdiskussionen at gøre, for den handler altså om det indre marked.

For så vidt angår debatten her i dag er det selvfølgelig en glæde – som alle ordførere indtil nu også har sagt – at vi er blevet selvforsynende. Vi har en tak at rette specielt til A. P. Møller, fordi det var dem, der, på et tidspunkt hvor alle grinede ad dem, rent faktisk turde gå i gang med det projekt ude i Nordsøen. At de så i dag tjener nogle penge på det derude, synes jeg er helt i orden; de tog en risiko, og de gjorde noget, som ingen andre turde gøre.

Jeg synes, det er dejligt at se, som det er anført i redegørelsen, at fundene, mulighederne i Nordsøen, er disse 22 og 17 pct. større bl.a. på grund af den nye teknologi. Der må vi så igen sige, at vi har DUC at takke for en stor del af det, måske endda det hele, fordi det bl.a. er dem, der via de vandrette borer osv. og udviklingen af den teknologi har gjort det muligt at udnytte nogle fund, som ikke ville have været kommercielle for bare ganske få år siden.

Jeg har bemærket, at man stadig væk er i den situation, at der specielt er muligheder i Centralgraven, mens de øvrige områder af vores undergrund har nogle problemer. Man kan håbe på, at udviklingen af ny teknologi i længden vil medføre, at der kommer fund andre steder, som vil kunne udnyttes. Og det er vel det håb, vi har, så vore ressourcer i virkeligheden kan udvides i takt med, at den nye teknologi vinder frem.

Det er en af grundene til, at nogle af os var så kede af den sag omkring rørledningen i Nordsøen og A. P. Møller. Ét var, at det kostede arbejdspladser, der var mulige – nogle af dem skulle fremrykkes, og nogle af dem ville være reelt nye – men det andet var jo, at en ny teknologi ikke fik sin chance.

Når det nu er industri- og energiministerens område, kan jeg ikke helt forstå, at energiministeren kunne handle, som energiministeren gjorde, hvis hun havde taget den anden kasket på. Så vidt jeg ved, har industriministeren den ene gang efter den anden understreget, at me-

get af vores eksport af teknologi baserer sig på, at vi selv har benyttet den i Danmark og dermed bevist, at den har været effektiv, hvorefter vi har kunnet udbrede viden om den og dermed eksportere vores knowhow.

Men det gælder åbenbart ikke her. Det var tilsyneladende ikke så vigtigt, at man fik afprøvet noget nyt. I hvert fald gav man op over for nogle ideologiske argumenter, for det er jo det, der er sandheden i det. Uanset hvad hr. Poul Nielson, som jeg har stor respekt for, siger, er det den gamle socialdemokratiske ideologi om, at staten skal eje ledningerne og staten skal bare det hele. Det er i virkeligheden det gode gamle slagsmål fra år tilbage, der fortsat kører: at det ville være ulykkeligt, om et privat firma og specielt DUC kom til at eje disse ledninger. Det er en ideologisk holdning, og det må man jo acceptere. Men det er synd, at de ideologiske faner i denne sag er kommet til at spænde ben for nogle udmærkede fremskridt.

Og jeg vil gerne benytte lejligheden i dag til at sige, at jeg har været ked af de meget personlige angreb, der har været omkring dobbeltjob og alle disse ting i denne debat. Jeg mener, det er unfair. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke på noget tidspunkt, hverken i den tid, hvor jeg var formand for Det Energipolitiske Udvalg, eller senere, har været ude for, at jeg kunne mistænke hr. Poul Nielson eller andre for at have dobbeltposter, som indvirkede på deres politiske holdninger. Den melding vil jeg gerne have lov at give her i dag.

Jeg er lidt bekymret over fremtiden – forstået på den måde, at jeg er bange for, at sagen omkring rørledningen i Nordsøen kan ende med en handlingslammelse hos energiministeren.

Jeg er tilfreds med, at ministeren siger, at vi fremover får se, hvad der sker med de enkelte godkendelser osv., men jeg mener nok, at ministeren her har lagt op til, at partierne bag undergrundsloven – eller måske en snævrere kreds – i fremtiden med fuld ret kan komme og sige, at nu skal den godkendelse og den godkendelse og den godkendelse og den godkendelse også forelægges os, således at ministeren rent faktisk ikke kan handle. Det mener jeg ikke er nogen særlig god udvikling.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Riishøj, at en af de nye ting – som også hr. Kim Behnke nævnte – er netop, at A. P. Møller trak